

LOKUVANJ

UREDNIŠKI ODBOR: Rok Bombek, Ema Bratušek, Nik Hameršak, Patrik Lenart, Ivo Kancler, Nika Ivančič, Selina Breznik, Antoni Siwiak, Kevin Prosenjak

Junij 2026

ŠTEVILKA

2

PRAZNOVALI SMO

stran 2

Dan šole!

KULTURNE FACE

stran 4

KO SVETLOBA POVE

RESNICO

stran 19

INTERVJU MLADIH
RAZISKOVALK

stran 22

OBISK IZ SICILIJE

SLOVO OD ŠOLSKEGA LETA

stran 25

UVODNIK

Šolsko leto se je prevesilo v svoj konec. Še eno. Bogato, zanimivo, vznemirljivo. Vsem nam, učencem in zaposlenim, je prineslo nova znanja, izkušnje pa tudi preizkušnje, ki so pomembne, saj nas osebno krepijo in pripravljajo za nove izzive. Novim izzivom naproti gredo tudi naši devetošolci, ki jim želimo vse dobro na njihovi novi poti. Predvsem pa se želim zahvaliti svoji ekipi devetošolcev iz 9. a, ki sem jim bil štiri leta tudi razrednik: Ivo Kancler, Nika Ivančič, Kevin Prosenjak, Antoni Siwiak in Selina Breznik. Njihovi prispevki še zadnjič bogatijo strani šolskega časopisa, ki prinaša raznovrstno in pestro bero.

Tudi tokrat vam predstavljamo tri face, kulturno, športno in tehniško. Odkrivamo, kako lepo je bilo ob praznovanju naše šole, kako uspešni smo bili na mnogih tekmovanjih. V branje vam ponujamo utrinke z različnih dnevov dejavnosti, zaključnih ekskurzij, ne manjka pa tudi zanimivih anket, intervjujev in drugih zanimivosti. Beremo lahko o mednarodnem sodelovanju učiteljev v sklopu projekta Erasmus, v katerega so se vključevali številni naši učitelji, ki so pridobivali nova znanja in veščine, da bi bil pouk še boljši in še bolj uspešen.

Vabim vas torej, da pozorno preberete, kaj vse sporočajo različni avtorji v svojih prispevkih, saj se lahko kot bralci veliko naučite. Morda dobite kak navdih, da tudi sami naredite kaj ustvarjalnega. Vsem člankom je namreč skupno sporočilo: življenje v naši šoli je široko, polno znanja in zelo ustvarjalno.

Dodajam pa še: zdaj pa, hura, na zaslužene počitnice!

dr. David Bedrač, mentor časopisa

PRAZNOVALI SMO
DAN NAŠE ŠOLE

Moč sodelovanja

13. marca 2026 smo izvedli že 68. prireditev ob dnevu šole OŠ Ljudski vrt, tokrat nam je pot tkala letošnja rdeča nit »moč sodelovanja«.

Celotno letošnje leto smo določen čas pri razrednih urah posvečali ohranjanju medsebojnih odnosov, zmanjšanju nasilja in izključevanja ter skupnemu delu in sodelovanju. Izvedli smo veliko različnih tematskih ur in vse leto še dodatno gradili na odnosih.

Praznovanje ob dnevu šole pa je bilo vsekakor zelo posebno! Še zlasti za našo ravnateljico je bil to poseben dan šole, saj je skoraj vse svoje poklicno življenje posvetila vodenju šole in prizadevanju k dobremu počutju v njej. Gospa Tatjana Vaupotič Zemljič je na čelu šole že 28 let, ob koncu letošnjega koledarskega leta pa se od nas poslavlja. Ker ob naslednjem dnevu šole več ne bo več na mestu ravnateljice, smo ji tokrat priredili prav posebno prireditev, ki je bila posvečena še posebej njej.

Več kot 500 učencev je skupaj s svojimi mentorji sklenilo roke in sooblikovalo veliko prireditev, ki sta jo povezovala Jaša Šoštar in Eva Klajderič. Kot eden od sovoditeljev lahko s svoje perspektive povem, da smo v prireditev vložili ogromno truda in da so tako nastopajoči kot gledalci zagotovo uživali v prireditvi in bili ponosni na to, česa vse smo zmožni, ko stopimo skupaj.

Po raznovrstnih točkah – od glasbe, petja, plesa, branja do iger in celo nastopa gosta Isaaca Palme – smo za konec naši gospe ravnateljici podelili krasen šopek z osemindvajsetimi vrtnicami, ki so predstavljale vseh 28 let njenega uspešnega ravnateljevanja. Zagotovo nam bo ostala v spominu kot izjemna ravnateljica. Naša šola bo zagotovo rasla še naprej, kot tudi vsi v njej, ki bomo zmeraj znova dokazovali, da lahko s sodelovanjem in pomočjo dosežemo marsikaj – dokazovali, da skupaj zmoremo!

Rok Bombek, 8. a

NAŠE PRIREDITVE
SO ZMERAJ
VHUNSKÉ!

NASTOPALO JE
VEČ KOT 500
UČENCEV.

Ob pogovoru o točki na temo finančne pismenosti so učenci povedali:

- Mihael: »Želeli smo pokazati, da je pomembno, da včasih tudi finančno pomagamo drugim.«
- Tim: »Želeli smo pokazati, da denar ne raste na drevesu in da moramo z njim ravnati odgovorno.«
- Filip: »Želeli smo pokazati, da v denarju ni vse in da je lahko življenje lepo tudi, če živimo zmerno.«

TIM, FILIP, MIHAEL, 2. A

KULTURNE *face*

Tokrat predstavljamo skupino mladih plesalk, ki pogosto nastopajo na šolskih prireditvah in jih popestrijo s svojim plesnim nastopom.

KAJ VAS JE NAVDIHNILO K PLESU?

Za ples so nas navdušili učitelji plesa, ko so ga prišli predstavljat v šolo. Posledično smo začele zahajati na treninge.

KATERO ZVRST PLESA TRENIRATE IN KOLIKOKRAT NA TEDEN?

Treniramo hip-hop, ki ga imamo tri- do štirikrat na teden, včasih pa tudi med vikendi.

SO TRENINGI INTENZIVNI?

Da, treningi so intenzivni, saj zahtevajo veliko psihične in fizične kondicije ter dober spomin.

KOLIKO PA KAJ NASTOPATE? ALI HODITE TUDI NA TEKMOVANJA?

Imamo veliko nastopov v šoli in izven nje. Največ tekmovanj pa imamo v mesecu maju. V klubu pa imamo kar dve skupini in me sodelujemo v obeh.

KATERI NASTOP OZ. TEKMOVANJE VAM BO ŠE POSEBEJ OSTAL V SPOMINU?

V spominu nam bo ostalo tekmovanje svetovnega prvenstva v Severni Makedoniji.

ALI STE ŽE KDAJ STALE NA STOPNIČKAH?

Da, že velikokrat smo bile na stopničkih. Tudi v finalu smo se že povzpele nanje.

KAKO PA SE DOGOVORITE O KOREOGRAFIJI?

Najprej združimo vse skupne zamisli in šele nato ustvarimo koreografijo in kostume.

KAJ SO VAŠE PLESNE SANJE ZA PRIHODNOST?

V prihodnosti bi rade postale backup dancers.

Pripravila: Patrik Lenart (7. a) in Nik Hameršak (7. b)

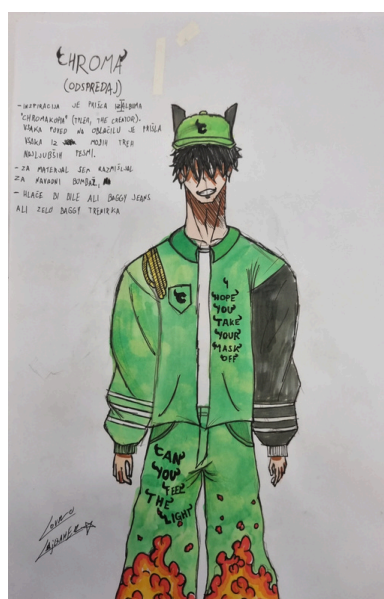
NAŠI LIKOVNI USPEHI

V mesecu maju je Tina Kotar, učenka 7. b razreda, za zmago v svoji kategoriji prejela bogat nagradni paket na mednarodnem natečaju Umetniška ustvarjalnost, navdihnjena s staro glasbo na Poljskem.

Lovro Lajbaher iz 9. a razreda pa je osvojil 2. mesto na mednarodnem modnem natečaju Party outfit, ki ga je organizirala Srednja šola za oblikovanje in fotografijo Ljubljana, kamor je bil povabljen na njihovo modno revijo.

Iskrene čestitke obema za ustvarjalnost in uspeh.

Novinarji Lokvanja

TALENTOV
PRI NAS RES
NE MANJKA.

POUČEN DAN

V petek, 15. maja, smo se na malico odpravili deset minut prej. Ampak le zakaj?

Ta dan je na ptujskem mestnem trgu potekal projekt Spoznajmo države Evropske Unije. Vsako leto vse šole v Ptujju predstavijo eno državo Evropske Unije s svojo tržnico. Naša šola je letos predstavljala Romunijo. Pripravili smo veliko različnega gradiva, orkester pa je zaigral skladbo, ki predstavlja klasično romunsko glasbo.

Poleg sodelovanja na naši stojnici smo se sprehodili naokrog med stojnicami drugih šol in tako raziskovali evropske države. Ta dan smo se veliko naučili o teh, ob tem pa smo se tudi zabavali.

Antoni Siwiak, 9. a

MI BEREMO ...

Učenci in učenke 5. a zelo radi in veliko beremo različne knjige.

Beremo pred poukom, v odmorih, tudi med poukom. Največkrat beremo sede za šolsko mizo, včasih sedimo na tleh, beremo v učilnici na prostem ali celo v parku ob šoli, naslonjeni na svoje drevo. Nekateri si buriijo domišljijo ob branju stripov, drugi ob branju zanimivih zbirk in tretji berejo čisto nekaj svojega. Z branjem knjig si širimo besedni zaklad, zato smo v šoli uspešni. Naša razredničarka Jožica Repič pravi, da je branje zelo koristno in da nam bo v življenju koristilo, če bomo veliko brali.

Vsi skupaj smo prebrali veliko knjig, ob polletju smo imeli 596 prebranih knjig. Naš cilj je ob koncu leta prebranih 1000 knjig. Temu cilju se približujemo, saj imamo že več kot 900 prebranih knjig. Po vsaki prebrani knjigi napišemo poročilo in ga oddamo učiteljici, ki nas pohvali in je na nas ponosna. Vsak mesec tudi izberemo naj bralca 5. a. Učiteljica je obljubila, da bomo šli na sladoled, če dosežemo cilj.

Na naše branje je ponosna tudi knjižničarka, ki nam vedno prijazno svetuje in pomaga poiskati knjige.

Trudili se bomo, da bomo še naprej tako radi in toliko brali in preko knjig doživljali najbolj napete zgodbe, si bogatili besedni zaklad in pridobivali spretnosti pisanja lastnih besedil.

Vita Vojsk, Nina Pukšič, Lina Majerič, 5. a

NA KONCU JE SLEDIL VELIK APLAVZ

Začelo se je, ko je učitelj predlagal, da bi bila s sestro Julijo voditeljka kulturne prireditve Čar besede moje. Mamljivo ponudbo sva brez premisleka sprejela in že naslednji dan sva dobila celoten scenarij, ki je segal čez tri strani.

Popoldan sva se posedla za mizo ter vadila in vadila in drug drugemu govorila, če kaj delava narobe. Čez dan ali dva smo že imeli prve skupne vaje, sledilo pa je še več vaj, na katerih smo trdo garali in dobivali veliko novega znanja. Če komu slučajno še ni šlo najbolje, je to odpravil z veliko vaje in spodbudo našega mentorja dr. Davida Bedrača.

Nastop pa se je hitro bližal in že smo imeli generalko, kjer je vsak prebral svoje besedilo z mikrofonom. Nato se je glavni dogodek tega večera začel. Skoraj vsak je bil malo nervozen, tudi jaz, saj sem se ustrašil, da ne bi slučajno česa izpustil ali pa bi se kje zmotil. A na srečo je prireditev potekala skoraj brez napake.

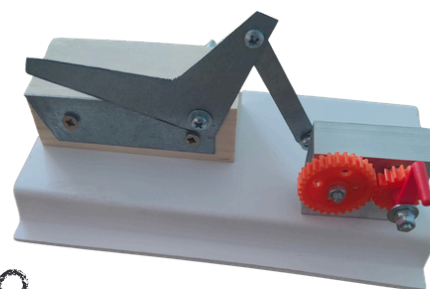
Prireditev je tako stekla h koncu in seveda nam ne bi uspelo brez publike, ki si je vzela čas in nas spodbujala ter na koncu z velikim aplavzom pospremila z odra. To ja bila prireditev, ki mi bo za vedno ostala v spominu!

Patrik Lenart, 7. a

TEHNIŠKA *faca*

Za tehniško faco te številke Lokvanja smo izbrali Maja Jurgeca, učenca 8. c razreda, ki ja zavzet in vztrajen tehnik.

Eden izmed tehničnih izdelkov Maja.

KAKO DOLGO SE ŽE UKVARJAŠ S TEHNIKO?

S tehniko se ukvarjam že od 6. razreda naprej.

KDO TE JE NAVDUŠIL ZA TO?

Navdušil me ni nihče posebej, saj sem si sam želel nekaj ustvarjati.

KATERO TEHNIŠKO DELO TE NAJBOLJ ZANIMA? DELO Z LESOM ALI KAJ DRUGEGA?

Tehniško delo, ki me najbolj zanima, so motorji z notranjim izgorevanjem.

KATERE PRIPOMOČKE OZIROMA ORODJA NAJPOGOSTEJE UPORABLJAŠ PRI DELU?

Najpogosteje uporabljam klešče, 3D-tiskalnik, viličast ključ, kladivo in druga orodja.

ALI SI ŽE KDAJ IZDELAL KAKŠEN IZDELEK, KI JE BIL POTEM TUDI RAZSTAVLJEN?

Da, s 3D-tiskalnikom smo skupaj naredili izdelek, ki je bil zatem razstavljen v šolski avli.

ALI BI SI KDAJ ŽELEL DELATI KOT MIZAR, AVTOMEHANIČAR ALI NEKAJ KAR JE POVEZANO S TEHNIKO?

Če bi izbral, bi delal kot avtomehanik ali pa bi delal stvari, ki so povezane z mehatroniko.

Intervju opravila: Ema Bratušek, 8. c

MAJ ŽELI POSTATI
AVTOMEHANIČAR. KAJ PA
ŽELIŠ POSTATI TI?

AH, JAZ PA IMAM ŠE
ČAS RAZMIŠLJATI O
TEM.

ŠOLSKI EKO VRT

Vsak teden se po pouku odpravimo na naš šolski vrt. Na dejavnost se je prijavilo kar precej učenk in učencev. Dejavnost vodi naša razredničarka. Najprej se zaščitimo z rokavicami in gremo na delo na vrt. Včasih na vrtu sadimo, sejemo in prekopavamo. Posejali smo različne rožice in sadili prezimne rastline. Občudujemo čebelice pri nabiranju cvetnega prahu. Večkrat gremo sadike tudi zalit, saj je zadnje čase zelo vroče. Poberemo tudi nebiološke odpadke.

Rastlin pa ne sadimo samo na vrtu, ampak skrbimo tudi za cvetlična korita v atriju in pred vhodom v šolo. Nazadnje smo se zelo razveselili zrelih jagod, ki smo jih seveda takoj pojedli. Velikokrat pa se posladkamo s sladkarijami, ki jih prinese učiteljica. Na vrtu skrbimo za naravo in se lepo imamo. Veliko se naučimo o tem, kako saditi, kako prekopavati zemljo, koliko vode moramo dodati rastlinam. Na vrtu sodelujemo in si pomagamo med seboj. K tej dejavnosti smo se prijavili, ker radi sadimo in preživljamo čas na prostem. Delo in druženje na vrtu je poučno, zanimivo in zabavno.

Mojca Voda, Ema Vogrin, Laura Glavica, Neža Vojsk, 5. a

ČEBELARSTVO

Vsak teden se dobimo na dejavnosti čebelarstvo. Dejavnost vodi naša razredničarka. Učimo se o čebelah, vrstah medu, čebeljih izdelkih. Pogledamo si filme o čebelah, čebelarjenju, ki so zelo zanimivi in poučni. Tako smo izvedeli, da se naša slovenska čebela imenuje sivka, ker je rjavo sive barve. Je zaščitena in zelo mirna čebela. Na dnevu dejavnosti smo poskusili različne vrste medu in drugih čebeljih izdelkov: propolis, cvetni prah, matični mleček, čebelji vosek. Oblečeni v čebelarstvo opremo smo spoznanja o čebelah predstavljali mlajšim učencem. Čebelarški pozdrav je: "Naj medi!" Spoznali smo, da so čebele zelo pomembne, saj brez njih ne bi bilo hrane.

Tai Firbas, Besart Sufaj, Liam Pravdič, Siniša Petrušić, 5. a

OKUSILI SMO PRAVO SLOVENIJO

S prvimi sončnimi žarki sem se s kolesom odpeljala v šolo. Prišla sem v razred, kje nas je že čakal učitelj. Z razredom smo se odpravili k Minoritskemu samostanu Ptuj, kjer nas je že ob vhodu z nasmehom na obrazu pričakal vodič. Pokazal nam je razne izdelke, ki so jih slovenski kmetje sami pridelali.

To je bil med drugim kruh, med, sadje, testenine ter paprike. Police so kar vabile, saj so bile polne okusnega ajvarja, dišečih jagod ter steklenic. Tudi mize so se kar sklanjale od feferonov, šunk, salam, sirov, zelenjave, sadja in veliko drugih pridelkov, ki so prikazovale slovensko tradicijo. Videli smo slike in risbe osnovnošolcev, ki so se resnično izkazali, kajti ti likovni izdelki so bili zelo lepi.

Na koncu smo hodili po tržnicah, kje smo lahko poskušali hrano, ki so jo kmetje sami pridelali. Fantje iz našega razreda so bili ves čas pri tržnici z domače pridelano pekočo omako. Bile so manj pekoče in bolj pekoče omake. Vedno več učencev je poskušalo najbolj pekočo omako, dokler učitelj ni vsem razložil, da je to lahko nevarno. Vsi smo dobili praženec s čokoladnim ali jagodnim prelivom. Okusno! Nekateri so dobili še recept za juho s krompirjem in smetano. Za posladek smo si lahko privoščili sladoled v kockah, bonbon, ki si ga daš v usta in se zdi, kot da ližeš sladoled.

Ko smo se vračali domov, nismo potrebovali kosila, saj smo bili vsi siti. Komaj čakam, da bomo spet imeli takšen izlet.

Felicja Siwiak, 5. b

MED ŠTEVILNIMI DOBROTAMI

22. 5. 2026 smo se petošolci odpravili v mesto na festival Dobrote slovenskih kmetij. Tega dne sem se že dolgo veselila, saj še nikoli nisem bila na Dobrotah slovenskih kmetij.

Prvo uro smo še bili v razredu. Igrali smo se igre, ki nam jih je pripravila sorazredničarka. Kasneje smo se odpravili na malico, bila je okusna. Po malici smo se pripravili za odhod.

Hoja do mesta je hitro minila, saj sva se s sošolko veliko pogovarjali. Prišli smo v mesto, kjer smo si ogledali Orfejev spomenik. Počasi smo se odpravili v Minoritski samostan, kjer so bile predstavljene Dobrote slovenskih kmetij.

Ko smo prišli tja, smo se razdelili v dve skupini in si ogledali razstavo. Na žalost smo razstavo lahko samo gledali, vsa hrana pa je izgledala odlično. Po razstavi je sledil najboljši del – okušanje hrane. Bilo je veliko različnih stojnic in razstavljavcev z različnih kmetij.

Poskusili smo lahko številne dobrote, od sladkih do slanih jedi. Ko smo obhodili vse stojnice in poskusili vse jedi, smo se odpravili na zadnje dvorišče, kjer so ponujali predvsem tople slaščice.

Dobili smo tudi cesarski praženec, ki je bil odličen. Počasi smo se odpravili nazaj proti šoli. Okrog 12.40 smo prispeli v šolo. Ta dan bi še z veseljem ponovila, saj je bil poln novih okusov, doživetij in zabave.

Lucija Šmigoc, 5. c

ODŠTEKANE FRIZURE V 1. B

V PAR-u smo z učenci 1. b razreda pri likovni umetnosti ustvarjali »odštekane frizure«. Učenci so najprej narisali portrete, nato pa jih pobarvali z voščenkami in barvicami. Posebno pozornost smo namenili frizuram, kjer smo uporabili vodene barvice in slamice. Barvo smo nanесли na papir, nato pa jo s pihanjem skozi slamico razpihovali v različne smeri. Tako so nastale zanimive, razmršene in čisto unikatne frizure. Pri ustvarjanju so učenci razvijali svojo domišljijo, natančnost in ustvarjalnost. Navdušeno so preizkušali različne oblike, linije in barvne kombinacije ter pri delu zelo uživali. Vsak portret je bil poseben in drugačen, kar je pokazalo, kako bogata je otroška domišljija.

Likovni izdelki zdaj krasijo našo učilnico in nam pričarajo veliko smeha ter dobre volje. Učenci so bili na svoje izdelke zelo ponosni, saj so ustvarili prave male umetnine z odštekanimi frizurami

Urška Uhan z učenci 1. b

TURIZEM JE NEKAJ VEČ

19. maja smo se odpravili v Lipico, kjer je potekal jubilejni 40. festival Turizmu pomaga lastna glava. Že sama misel, da bomo del tako velikega in tradicionalnega dogodka, je v nas vzbudila navdušenje in pričakovanje. Letošnja tema festivala AquaVibe – prepustimo se toku nas je spodbujala k razmišljanju o vodi ne le kot naravni dobrini, ampak tudi kot prostoru povezovanja, raziskovanja in novih doživetij.

Na turistični tržnici smo predstavili našo raziskovalno nalogo Vodna čakrapot. V njej smo združili svoje ideje, ustvarjalnost in pogled na turizem skozi drugačne oči. Predstavitev za nas ni pomenila samo prikaza končnega izdelka, ampak tudi zgodbo o sodelovanju, raziskovanju in vseh trenutkih, ki so nastajali med pripravami. Obiskovalcem smo želeli pokazati, da je turizem lahko nekaj več – izkušnja, ki človeka poveže z naravo, prostorom in samim seboj.

Lipica nas ni navdušila le kot prizorišče, ampak tudi s svojim posebnim vzdušjem. Med stojnicami se je čutilo veliko energije, radovednosti in ponosa vseh sodelujočih ekip. Vsak je predstavil del svoje zgodbe, skupaj pa smo ustvarili dogodek, poln idej in mladostne ustvarjalnosti. Bilo je veliko smeha, pogovorov in občutka, da smo del nečesa večjega.

Dogodek je bil še posebej slovesen, ker je bil povezan tudi z obletnico lipiške konjušnice. Ogledali smo si čudovit program s konji, ki so s svojo eleganco ustvarili posebno doživetje. Gibanje lipicancev je v prostoru ustvarilo skoraj čarobno vzdušje in nas spomnilo, kako pomembno je ohranjanje dediščine. Poleg tega je potekal tudi žreb za dobitke, ki je med obiskovalce prinesel dodatno veselje in pričakovanje.

Dan pa je dobil še posebej lep zaključek, ko smo izvedeli, da smo za naše delo prejeli srebrno priznanje. Ta dosežek nam pomeni veliko več – je potrditev, da so se trud, čas in skupno delo obrestovali. Pokazal nam je, da lahko z idejami, sodelovanjem in vztrajnostjo ustvarimo nekaj, na kar smo ponosni.

Iz Lipice smo se vrnili bogatejši za novo izkušnjo, nove vtise in občutek povezanosti. Ta dan si bomo zapomnili ne le po uspehu, ampak po občutku, da smo skupaj ustvarili nekaj posebnega in bili del zgodbe, ki jo bomo še dolgo nosili s seboj.

Iva Belšak, 9. c

IZDELAVA HLADILNE TORBE

V sredo, 13. 5., smo imeli tehniški dan. Izdelovali smo izdelek za oceno, in sicer hladilno torbo. Ob osmi uri in petnajstih minutah smo začeli s poukom. Najprej nam je učitelj povedal, kaj in kako bomo izdelovali. Uporabiti smo morali tudi rezalnik stiroporja in material iz škatle za tehniko. Nato smo v računalniški učilnici reševali anketo.

Po malici smo začeli z delom. Učitelj nas je razdelil v skupine in nam pokazal, kako ravnamo z rezalnikom stiroporja. Na tablo smo pisali seznam uporabnikov rezalnika, ki sta bila dva. Jaz sem bila na koncu seznama in dolgo sem čakala. Najprej smo risali mere na stiropor, da smo si lahko izrezali dele za izolacijo. Nato smo se lotili škatle iz kartonaste lepenke in nekaj delov smo morali izrezati s škarjami.

Ko je bila škatla narejena, smo jo porisali in okrasili. Končno smo vsi rezali z rezalnikom in naredili izolacijo. Veliko nas je dobilo prav dobro ali odlično oceno. Ta dan je bil zanimiv, vendar škatla v resnici ne hladi.

KVAK! IZ STIROPORA, LEPILA
IN DOBRE VOLJE
NASTANEJO ZANIMIVE
ZGODBE IN NOVA ZNANJA!

Tia Gaiser, 5. b

BOTANIČNI VRT PIVOLA

V sredo, 20. 5. 2026, smo se učenci 6. razreda odpravili na naravoslovni dan v Botanični vrt Pivola Hoče. Ko smo prispeli, smo se razdelili v štiri skupine, vsak razred v svojo. Prijazno nas je sprejela vodička. Sprehajali smo se po parku in si ogledovali različne vrste rastlin. Med drugim smo nabirali najrazličnejše rastline, ki smo jih kasneje dodali v namaz in ga pojedli skupaj s krekerji.

Vodička nam je pripovedovala zanimivosti, legende in skrivnosti o posameznih rastlinah. Njene razlage so nam pomagale pri reševanju učnega lista.

Po dolgem, napornem, a hkrati zanimivem in poučnem dnevu smo se polni novega znanja odpravili domov.

Zala Pelcl, 6. c

GO-CAR-GO ALI BO, KAR BO!

V torek, 26. 5. 2026, smo se zbrali v tehnični učilnici ob 7. uri. Nato smo naše avtomobilčke parkirali zunaj pred šolo in se fotografirali. Ob 8. uri smo se odpravili proti šolskem centru Ptuj. Ko smo z našimi avtomobilčki prispeli, smo imeli malo počitka. Nato smo dobili nalepke, ki smo jih prilepili na avto. Potem so se začele testne vožnje. Vozil je naš sotekmovalec David, ki je bil takrat naš voznik. Po testnih vožnjah se je pričelo tekmovanje, ki je bilo zelo zanimivo, saj smo najprej vozili okoli stožcev, nato pa slalom in veleslalom. Bilo je okoli 31 ekip.

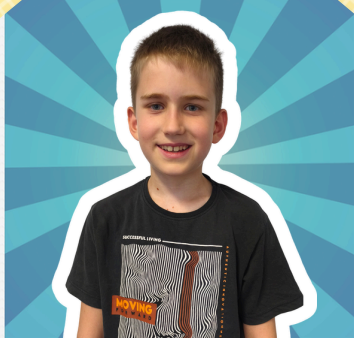

Vsako vožnjo smo se pomerili z avtomobilčkom po imenu Astro raptor in ga tudi premagali. Po tem smo šli v šolski center na kosilo. Za kosilo smo dobili dunajski zrezek, pire krompir in solato, zraven pa sok. Nato smo avto odpeljali proti šoli. Čez nekaj dni smo dobili majice in potrdila o sodelovanju. Najboljša stvar je bilo navijanje za našega voznika.

Gašper Zidarič, 6. c

ŠPORTNA *face*

Luka Goričan je učenec 3. razreda, ki navdušuje s svojo vsestransko privrženostjo športu. Povprašali smo ga o tem, kako je biti uspešen judoist, plezalec, atlet in rokometaš obenem.

NA KRATKO SE PREDSTAVI.

Sem Luka Goričan. Star sem 8 let, obiskujem 3. razred.

KAJ TRENIRAŠ IN KAKO DOLGO?

Treniram judo dve leti, plezanje eno leto in atletiko že štiri leta.

ZAKAJ SI SE ODLOČIL PRAV ZA PLEZANJE?

Za plezanje me je navdušila mamina prijateljica Janja Garnbret.

KOLIKO TRENINGOV IMAŠ IN KAKO DOLGO?

Judo imam enkrat na teden po eno uro, plezanje enkrat na teden po eno uro in deset minut, atletiko pa enkrat na teden po eno uro in petdeset minut.

HODIŠ NA KAKŠNA TEKMOVANJA?

Na tekmovanju za judo sem bil že večkrat, na tekmovanju iz atletike in plezanja pa doslej še nisem bil.

ALI SI BIL ZADOVOLJEN Z REZULTATI?

Z rezultati sem bil zadovoljen. Osvojil sem že več medalj na tekmovanju iz juda. Pred letom dni pa sem osvojil še nekaj priznanj iz rokometu.

Pogovarjala sta se: Ivo Kancler in Kevin Prosenjak, 9. a

KVAK, KVAK! KOLIKO ŠPORTOV TRENIRA LUKA! JAZ SE UTRUDIM ŽE PO HITRI HOJI.

Z REDNIMI TRENINGI IN VZTRAJNOSTJO LAHKO DOSEŽEŠ MARSIKAJ.

MIA, 1.B

NAVDUŠUJE NA BALETNIH TEKMOVANJIH

Učenka 7. a razreda Osnovne šole Ljudski vrt Ptuj, Nikita Maračič, v letošnjem šolskem letu dosega izjemne uspehe na baletnih tekmovanjih.

S svojim talentom, predanostjo in ljubeznijo do baleta je navdušila strokovne žirije na številnih plesnih festivalih. Na tekmovanju Dance Olympiad v Ljubljani je v kategoriji Solo / Classical dance Repertoire / Junior / Premier osvojila odlično 1. mesto in zlato medaljo.

Uspešno je nastopila tudi na plesnem festivalu Rolly Dance Open, kjer je v močni konkurenci osvojila 13. mesto ter elitno srebrno priznanje. Na 17. tekmovanju mladih baletnih plesalcev Slovenije je pod mentorstvom učiteljice Lare Maher prejela bronasto plaketo, uspešna pa je bila tudi na festivalu Samba Dance Open, kjer je osvojila srebrno priznanje.

Nikitini uspehi so rezultat številnih ur vaj, discipline in velike predanosti plesu. Veseli in ponosni smo, da učenka naše šole s svojim delom in nastopi dosega tako lepe rezultate ter dokazuje, da se trud in vztrajnost vedno obrestujeta.

Iskrene čestitke Nikiti in mentorici za vse dosežke ter veliko uspeha tudi v prihodnje!

Novinarji Lokvanja

HPP

15. 4. smo imeli šolski pohod. Peljali smo se do Cirkulan, od koder smo se odpravili na pohod. Šli smo mimo pokopališča, kjer je nekaterim že bilo težko. Prispeli smo do zelo velikega hriba, kjer smo se ustavili za 10 minut. Prišli smo do kmetije, kjer smo jedli ocvirke, skuto in domač med ter pili domač čaj. Ko smo se odpravili, je začelo deževati, a le za kratek čas. Ob poti smo se fotografirali in imeli priložnost odtisniti žig v planinsko knjižico. Noge so nas že zelo bolele. Prispeli smo do konca, kjer smo pihali regratove lučke.

Liam Kokot, 6. c

ZAVIHTELI SO SE NA 1. MESTO

Otroška varnostna olimpijada je skupinsko tekmovanje učencev 4. razredov osnovnih šol, kjer otroci skozi igro in zabavo pokažejo pridobljena znanja o varnosti, samozaščiti ter vsakodnevnih spretnostih. V ospredju ni tekmovalnost, temveč ozaveščanje in učenje na prijazen, otrokom prilagojen način.

Na osnovni šoli Hajdina je potekalo predtekmovanje Otroške varnostne olimpijade, kjer se je pomerilo 20 ekip četrtošolcev z območja policijske postaje Ptuj. Ekipe naših četrtošolcev so se odlično odrezale.

Tekmovanje poteka na štirih tekmovalnih poljih:

- a) poznavanje pravil o varnosti (odgovarja se na postavljena vprašanja),
- b) sestavljanje logotipov (različnih znakov povezanih z varnostjo, interventnih števil 112 in 113, reševalne službe ipd.),
- c) spretnostna vožnja s kolesom in reševanje naloge (112, 113 ipd.) in
- d) požarna vaja (zbiranje vode).

Ekipi 4. b in 4. a, ki sta zasedli 1. in 2. mesto, sta se uvrstili v finale, ki je bilo 21. maja 2026 v Osnovni šoli Majšperk.

Na velikem zaključku v Majšperku smo si ogledali tudi vse interventne službe (policija, vojska, civilna zaščita, reševalci ...). Zaigral nam je tudi mali Policijski orkester in obiskala sta nas dve vrhunski športnici Ilka Štuhec in Metka Lobnik, s katerima smo se tudi fotografirali. Med seboj se je pomerilo 18 ekip četrtošolcev iz osnovnih šol z območja Policijske uprave Maribor, ki so bili najboljši v šestih predtekmovanjih. V finale so se uvrstili tudi naši učenci 4. b, ki so na koncu pristali na 10. mestu. To je seveda lep rezultat, saj so že z uvrstitvijo v finale premagali čez 90 ekip. ČESTITKE.

Učenci 4. b z učiteljico

MEDOBČINSKO ATLETSKO TEKMOVANJE

Zjutraj smo se odpravili v šolo, nato pa smo se atleti in atletinje ter pomočniki in učitelji športne odpravili proti atletskemu stadionu. Tam smo dobili malico in štartno številko.

Med čakanjem smo si lahko ogledali skoraj vse atletske discipline in navijali za naše tekmovalce. Preostali pa so svojimi nastopi že končali.

Ko pa se je moj nastop čedalje bolj bližal, sem postal nervozen, a ko sem se postavil na štartno pozicijo in je pištola dala znak, sem si sam pri sebi rekel: "Kar bo, pač bo".

Potrudil sem se po svojih najboljših močeh tako kot vsi ostali. In nanizali smo veliko odličnih rezultatov.

Še enkrat hvala vsem učiteljem! In bravo vsem tekmovalcem!

Jakob Kores, 5. b

KO SVETLOBA POVE RESNICO

(Intervju z učenkama Kajo Kocmut Pistotnik in Ano Rižnar Megla)

Učenki 9. a razreda, Kaja Kocmut Pistotnik in Ana Rižnar Megla, sta osvojili zlato priznanje s I. mestom na tekmovanju mladih raziskovalcev z raziskovalno nalogo s področja elektrotehnike. Naloga ima zanimiv naslov: Ko svetloba pove resnico.

KAKŠNO NALOGO STA SI ZADALI?

Želeli sva ustvariti preprost detektor, ki bi zaznal prisotnost delcev mikroplastike v vodnih raztopinah in ugotoviti, ali se iz različnih vrst plastične embalaže v vodo izločajo mikroskopsko majhni delci mikroplastike.

KAKO STA DOBILI IDEJO?

Skupaj z mentorico, učiteljico Majo Smiljan, smo razmišljali o perečem problemu, ki se pojavlja glede na to, da pijačo in veliko hrane kupujemo v embalaži iz plastike.

KAKO STA SI RAZDELILI DELO?

Preučili sva priporočeno literaturo, ki nama jo je svetovala mentorica, nato pa si teoretični del razdelili in ga opisali.

KATERI DEL NALOGE JE BIL NAJZAHTEVNEJŠI?

Najzahtevnejši je bil eksperimentalni del naloge, saj sva preučevali vsebine s področja elektrike, fizike in gibanja delcev v vodnih raztopinah, ki sva jih morali poznati, da sva lahko sestavili detektor. Opravili sva poskus s plastično embalažo in ustrezno vrednotili rezultate.

ČESA STA SE MED PROJEKTOM NAUČILI?

Naučili sva se veliko o mikroplastiki in njenem delovanju na ekosisteme in človeka.

ALI BI LAHKO REKLI, DA STA ZDRUŽILI VEČ ZNANSTVENIH PODROČIJ V ENI RAZISKOVALNI NALOGI?

Ja. Osnovno področje je bila elektrotehnika, saj sva temu posvetili največ časa, spremljevalna področja pa so bila še: fizika, kemija, biologija, uporaba IKT-tehnologije in seveda jezik (slovenščina).

NA KATEREM TEKMOVANJU STA NALOGO PREDSTAVILI IN KAKŠNE REZULTATE STA DOSEGLI?

Udeležili sva se regijskega Srečanja mladih raziskovalcev v Slovenski Bistrici, kjer sva dosegli zlato regijsko priznanje in se uvrstili na državni del tekmovanje, kjer sva prav tako dosegli zlato priznanje, s prvim mestom v Sloveniji s področja elektrotehnike.

KJE BOSTA NADALJEVALI ŠOLANJE IN ALI BOSTA V BODOČE RAZMIŠLJALI O RAZISKAVAH V TEJ SMERI?

Obe sva se vpisali v Gimnazijo Ptuj. Področje naravoslovja nama je zelo blizu, zato bova zagotovo še razmišljali v tej smeri.

Pogovarjali sva se: Julija Murko Krajnc in Iza Satler, 6. b

DIGITALNI BAROČNI VODIČ PO BAZILIKI NA PTUJSKI GORI

V tem šolskem letu sva izdelali raziskovalno nalogo s področja zgodovine. Raziskovali sva baročne elemente v baziliki na Ptujski Gori. Med delom sva izvedeli veliko novega o baroku, zgodovini cerkve in njeni umetniški vrednosti. Ustvarili sva tudi avtorsko spletno stran in plakat, kjer sva nalogo povzeli. S tem sva želeli zgodovino približati mladim in javnosti. Najina mentorica je bila Tatjana Šmigoc. Idejo nama je dala učiteljica Milena Krajnc, njej v spomin pa sva tudi posvetili to nalogo.

V okviru raziskovanja sva obiskali baziliko na Ptujski Gori, kjer naju je po cerkvi vodil pater Andrej Mohorčič. Njegove razlage so nama pomagale, da sva temo še bolj spoznali in razumeli.

Z raziskovalno nalogo sva bili zelo uspešni. Najprej sva prejeli zlato priznanje na regijskem tekmovanju in se uvrstili v drugi krog državnega tekmovanja. Tam sva osvojili še srebrno priznanje. Na svoj uspeh sva zelo ponosni, saj sva v raziskovanje vložili veliko časa in truda, ob tem pa pridobili tudi veliko novega znanja.

Iva Belšak in Zala Čuš, 6. c

OGLED PTUJA IN OBISK PRI ŽUPANJI

V sredo, 27. 5. 2026, smo učenci 4. razreda odšli na ogled Ptuja. Na tržnici pred Maistrovim spomenikom nas je pričakala vodnica Jana. Popeljala nas je po mestu in nam na zanimiv način predstavila zgodovino Ptuja. Ogledali smo si veliko znamenitosti. Spoznali smo Mestni stolp, v katerem je največje urno nihalo na svetu. Spoznali smo Orfejev spomenik in njegovo zgodbo ter se vživeli v srednji vek, ko je bil to sramotilni steber. V cerkvi Sv. Jurija smo dolgo opazovali kip sv. Jurija, ki je ujel zmaja. Šli smo tudi mimo Marijine cerkve in si v Minoritskem samostanu ogledali slike o njenem nastanku. Pred Mestno hišo smo se ustavili pri Florijanovem kipu, ki je mesto zaščitil pred požarom. Pred vstopom v Mestno hišo smo spoznali, kdo je dal hišo zgraditi in zakaj sta nad vhodom dve letnici.

Na koncu smo se ustavili na obisku pri županji. Šli smo v poročno dvorano in se z njo prav prijetno pogovarjali. Povedali smo ji, kaj najraje jemo, katere živali imamo doma in kaj bi na Ptuju spremenili in dodali. Tam smo jedli sladoled in se fotografirali. Ko smo zapustili Mestno hišo, smo se odpravili nazaj proti šoli. Ustavili smo se v Sončnem parku in opazovali Dominikanski samostan.

Ta dan nama bo ostal v zelo lepem spominu. Veliko novega smo izvedeli o svojem mestu in se družili z županjo.

Alja Meglič in Julija Petrovič, 4. a

PROJEKT ERASMUS+ POVEŽI SE Z MANO

Projekt Poveži se z mano je v naši šoli potekal od oktobra 2024 do aprila 2026. Glavni cilji projekta so bili ustvariti bolj inkluzivno šolsko okolje, spodbujati socialno interakcijo učencev ter se izobraziti na področju učinkovite rabe digitalne tehnologije.

Učitelji smo obiskali različne šole v Italiji, na Poljskem, Finskem in Slovaškem ter izmenjali primere dobrih praks. Aprila smo na naši šoli gostili učitelje iz Slovaške in Italije. Gostje so sodelovali pri pouku in različnih dejavnostih ter spoznavali našo šolo, kraj in kulturo. Poleg učiteljev s Sicilije je k nam prišlo tudi osem njihovih učencev in učenk.

Projekti Erasmus+ so dragoceni, saj učencem in učiteljem omogočajo pridobivanje novih znanj, širjenje obzorij ter sklepanje novih prijateljstev, ki ostanejo tudi po zaključku projekta.

Tamara Završnik

ERASMUS+: NAŠI SEDMOŠOLCI GOSTILI VRSTNIKE S SICILIJE

V okviru projekta Erasmus+ smo aprila na naši šoli gostili osem učencev iz mesta Ravanusa na Siciliji. Učenci so bivali pri družinah naših sedmošolcev, kar jim je omogočilo, da so поблиžje spoznali naš način življenja. Skupaj z gostitelji so obiskovali pouk na naši šoli ter sodelovali pri različnih dejavnostih. V tem tednu so prehodili Haloško planinsko pot, ogledali so si Ljubljano in Ptuj.

Ob koncu tedna smo jih skupaj z našimi učenci in učitelji povprašali o njihovih vtisih. Najprej nas je zanimalo, kaj si mislijo o našem šolskem sistemu in ali se ta močno razlikuje od njihovega. Učencem je bilo zelo zanimivo, da v šoli nosimo copate, saj so oni v šolskih prostorih obuti. Zelo jim je bilo všeč tudi to, da imamo šolsko knjižnico, ki je na njihovi šoli nimajo. Povedali so nam, da se njihov sistem šolanja precej razlikuje od našega. Kot vemo, smo na naši šoli vsi skupaj, od najmlajših do najstarejših generacij, medtem ko so oni razdeljeni v dve šoli glede na starost. Po njihovem sistemu so oni že v srednji šoli! Tako kot mi se tudi oni učijo tuje jezike, vendar imajo namesto nemščine tri ure francoščine na teden, angleščino pa imajo dve uri. Pogosto nosijo šolske jopice, na katerih je upodobljen znani italijanski pisatelj, po katerem se imenuje njihova šola.

Povedali smo jim, da imamo pri nas izbirne predmete. Zanimalo nas je, ali jih imajo tudi oni. Učenci so odgovorili, da nimajo možnosti izbire dodatnih predmetov, zato se jim zdi zelo zanimivo, da nam šola ponuja to priložnost. Pravijo, da bi bili veseli, če bi se tudi oni lahko odločili za predmete, ki jih veselijo. Nam se je zdelo zanimivo, da imajo na šoli verouk. Veliko učencev je skavtov in prodajajo rožne vence.

Seveda nismo pozabili na hrano. Zanimalo nas je njihovo mnenje o kosilih in malicah. Zelo so pohvalili malice, niso pa bili največji oboževalci kosil. Na njihovi šoli si namreč hrano prinašajo sami. Naši kuharji so naredili dober vtis na naše goste, saj so jih opisali kot zelo prijazne.

In kako so se imeli v Halozah, Ljubljani in na Ptuj? Haloška planinska pot jim je bila precej naporna. Bili so navdušeni nad tem, kako hitro smo hodili po strmih hribih. Narava se jim je zdela čudovita, saj so doma vajeni bolj sušne pokrajine. Za Ljubljano so dejali, da je zelo lepa, všeč so jim bile stavbe in reka Ljubljanica, najbolj zabavna pa se jim je zdela Hiša iluzij. Za Ptuj so povedali, da je zelo čisto mesto, kar jim je bilo všeč. Menili so tudi, da ima Slovenija za tako majhno državo zelo veliko ponuditi.

Glede šolskih pravil smo ugotovili, da so si precej podobna. Tudi pri njih telefoni niso dovoljeni in prav tako kot naši učenci bi jih tudi oni radi uporabljali. Tudi žvečilnih gumijev ne smejo žvečiti.

Zanimalo nas je še, kaj so v prostem času počeli s svojimi gostitelji. Veliko so se družili, igrali nogomet in namizni tenis. Učenci s Sicilije so naše učence naučili igre, ki jih poznajo sami. Povedali so, da so pri gostiteljih doma zelo dobro jedli in tudi odlično spali.

Vsi so se imeli zelo lepo in se počutili sprejete, saj so bili vsi naši učenci do njih zelo prijazni. Nekateri so celo obljubili, da bodo Slovenijo v prihodnosti še kdaj obiskali.

Lucija Lenart, 8. a

NA POTEPU PO PREKMURJU

V sončnem petkovem jutru smo se učenci petih razredov polni pričakovanja odpravili na izlet v Prekmurje. Pot z avtobusom nam je hitro minila, saj je bila polna smeha in zabave. Naša prva postaja je bil mogočni grad, ki nas je že od daleč očaral s svojo velikostjo. Tam smo izvedeli nekaj neverjetnega: ta grad je namreč največji grad na Slovenskem! Še bolj pa nas je navdušila legenda, da ima grad kar 365 sob – natanko toliko, kot je dni v letu! Po poučnem ogledu smo obiskali grajsko trgovinico s spominki, nato pa smo se v bližini še odlično najedli.

Nato je bila na vrsti Vulkanija. To je zelo zanimiv doživljajski park, kjer nas je skozi podzemne rove vodil prijazni krtek Oli. Skupaj z njim smo skozi igro in poučne filme izvedeli veliko o delovanju vulkanov. Pri ogledu smo lahko vse stvari sami preizkusili, najbolj pa so mi bili všeč posebni učinki, zaradi katerih smo se počutili, kot da stojimo ob pravem izbruhu. V Vulkaniji nas je čakala tudi vožnja s posebnim vlakcem. Z njim smo se peljali po cesti in si z zanimanjem ogledovali okolico. V Vulkaniji nas je čakala tudi trgovina, ki je bila polna lepih spominkov, zato si je vsak izmed nas izbral nekaj za domov. Po vseh teh "norih" dogodivščinah smo se utrujeni, a polni prelepih spominov z avtobusom odpeljali nazaj proti šoli.

Pred šolo so nas na parkirišču z nasmehom čakali starši. Komaj smo čakali, da jim pokažemo kupljene spominke in povemo vse o naši prekmurski pustolovščini. To je bil res nepozaben dan, ki bi ga takoj ponovila.

Zala Bromše, 5. c

ZAKLJUČNA ESKURZIJA V VELENJE

V petek, 29. 5. 2026, smo se učenci 4. razredov odpravili na zaključno ekskurzijo v Velenje. Ob 8.00 smo se z avtobusom odpravili na pot, ki je trajala približno uro in pol. Ko smo prispeli, smo najprej pomalicali. Nato smo se topleje oblekli in se odpravili v muzej, kjer smo videli, kako so včasih rudarji shranjevali svoja oblačila, obešena na verige, kako je bila videti njihova uniforma in kakšni so bili njihovi bivalni prostori.

Tam smo dobili rudarska oblačila, čelado in rudarsko malico, ki je vsebovala kranjsko klobaso, štručko in jabolčni sok. Nato smo se z najstarejšim še obratujočim dvigalom v Sloveniji, ki je bilo izdelano leta 1888, spustili 157 metrov globoko v rudnik. Po rudniku nas je vodil vodič Aleš. V rudniku so bili prikazani različni pripomočki za delo rudarjev, različna dela, ki so jih opravljali, ter prikaz rudarske nesreče. To smo videli v starem delu rudnika. Med ogledom starega in novega dela rudnika smo pojedli rudarsko malico.

V novem delu rudnika pa smo videli sodoben rudarski stroj, ki ga uporabljajo za kopanje premoga. Na koncu ogleda smo se do dvigala peljali tudi z majhnim rudarskim vlakom. Nazaj na površje smo se ponovno odpeljali z dvigalom. V rudniku smo videli tudi oltar s sveto Barbaro, ki je zaščitnica rudarjev.

Kupili smo si tudi spominke in se z avtobusom odpeljali do Velenjskega gradu. Do gradu je vodilo 233 stopnic. Med vzponom smo videli pet različnih smučarskih skakalnic.

Na gradu smo si najprej kupili spominke, nato pa smo imeli voden ogled. Vodička nam je pokazala ostanke Šaleškega gradu, manjši muzej mastodonta ter različne sobe, v katerih smo videli stare predmete in pohištvo. Ogledali smo si tudi kratek film o nastanku Velenja.

Nato smo se odpravili na sladoled in na igrala v Mestni park, kjer smo se posladkali in zabavali. Okoli 15.30 smo se odpravili proti Ptujju. Ob 16.40 smo se vrnili domov. Izlet se nam je zdel zelo zanimiv in poučen.

Eva Pelcl in Neža Valenko, 4. c

SLOVO OD ŠOLSKEGA LETA

Različno starim učencem smo
zastavili dve anketni vprašanji

- KAJ STE SE NAUČILI V
LETOŠNJEM ŠOLSKEM LETU in KAJ
VAM JE OSTALO NAJBOLJ V
SPOMINU?

Preberite zanimive odgovore ...

KAJ SI SE V TEM LETU NAUČILA? Naučila sem se pisati vse tiskane črke in tekoče brati. Pri matematiki pa zdaj znam šteti do 20 ter samozavestno odštevati in seštevati.

KATERI DOGODEK TI JE OSTAL NAJBOLJ V SPOMINU? Najbolj mi je bilo všeč srečanje šolske skupnosti, kjer smo si ogledali zabavno lutkovno predstavo. Zelo sem uživala tudi pri petju in igranju, saj se imamo v šoli ob glasbi in nastopanju vedno zelo "fajn".

Sara Zorko (1. a)

KAJ SI SE V TEM LETU NAUČIL? V prvem razredu sem osvojil celotno abecedo ter se naučil šteti, seštevati in odštevati do 20. Pri predmetu spoznavanje okolja sem pridobil pomembno znanje o naravi in pravilnem razvrščanju odpadkov.

KATERI DOGODEK TI JE OSTAL V SPOMINU? Najbolj se mi je v spomin vtisnil izlet z avtobusom. Užival sem v pripravi malice v nahrbtniku in v sproščenih pogovorih s sošolci, ki smo jih imeli med hojo in raziskovanjem okolice.

Žiga Strelec (1. c)

KAJ SI SE V TEM LETU NAUČILA? V drugem razredu sem uspešno osvojila zapisovanje pisanih črk in se naučila veliko novega o naravi ter pravilnem ločevanju odpadkov. Posebej mi je bilo všeč učenje različnih pesmic, med katerimi mi je najbolj pri srcu ostala Vesela pomlad.

KATERI DOGODEK TI JE OSTAL V SPOMINU? Najbolj so se mi v spomin vtisnile igre na prostem in različne športne dejavnosti. Posebno doživetje pa je bil pustni torek, ko smo v telovadnici priredili ples v maskah in se skupaj zabavali.

Stella Slače Gabrovec (2. a)

KAJ SI SE V TEM LETU NAUČIL? V letošnjem šolskem letu sem uspešno usvojil poštevanko ter se naučil seštevanja in odštevanja števil do 1000. Pri športu sem spoznal pravila odbojke, pri spoznavanju okolja pa sem se naučil orientacije in določanja smeri neba.

KATERI DOGODEK TI JE OSTAL V SPOMINU? Najbolj so se mi v spomin vtisnili trenutki med igro s prijatelji in plesne dejavnosti. Posebej zabavno je bilo praznovanje pusta, ko smo se s sošolci skupaj družili v maskah.

Rizand Božič (3. d)

KAJ SI SE V TEM LETU NAUČIL? V tretjem razredu sem osvojil osnovne računske operacije, kot sta množenje in deljenje, ter utrdil znanje poštevanke. Pri slovenščini sem se naučil pisanja s pisanimi črkami in se naučil več novih pesmic, v prostem času pa sem izpilil svoje znanje nogometnih trikov.

KATERI DOGODEK TI JE OSTAL V SPOMINU? Kot najbolj zanimiv dogodek v letošnjem šolskem letu bi izpostavil plavalni tečaj, kjer smo s sošolci aktivno preživljali čas in izboljšali svoje plavalne veščine.

Matija Ilešič (3. d)

KAJ SI SE V TEM LETU NAUČILA? Pri naravoslovju sem spoznala razvojni krog živali, pri matematiki pa sem se naučila vse o premicah. Poleg šolskega znanja sem se naučila tudi pomembnih življenjskih vrednot, kot sta pisanje zahval in zaupanje vase. Spoznala sem, da v težkih trenutkih ne smemo obupati.

KATERI DOGODEK TI JE OSTAL V SPOMINU? Najbolj se mi je v spomin vtisnila otroška olimpijada, kjer je naša ekipa dosegla odlično 10. mesto. Uživala sem v različnih tekmovalnih igrah, kot so zlaganje kock, spretnostno kolesarjenje in odgovarjanje na poučna vprašanja.

Liza Arnuš (4. b)

KAJ SI SE V TEM LETU NAUČILA? Pri zgodovini sem podrobno spoznala življenje v prazgodovini, poleg tega pa sem pridobila pomembno osebno izkušnjo, da se kljub oviram ne sme nikoli obupati.

KATERI DOGODEK TI JE OSTAL V SPOMINU? Najbolj mi bo v spominu ostala šola v naravi v Ankaranu. Uživala sem v dejavnostih ob morju, kjer smo se pomerili v plavanju in teku. Poleg športnih tekmovanj smo bili tudi ustvarjalni pri izdelovanju različnih izdelkov, predvsem pa smo se s sošolci odlično razumeli in se skupaj zabavali.

Naja Slanc (5. b)

KAJ SI SE V TEM LETU NAUČILA? Letošnje leto me je naučilo, da zaradi slabše ocene, na primer pri matematiki, ne smemo obupati. Naučila sem se, kako se učiti iz lastnih napak, kar mi je pomagalo, da sem oceno uspešno popravila. Poleg tega sem spoznala pomen medsebojnega spoštovanja in zaupanja.

KATERI DOGODEK TI JE OSTAL V SPOMINU? Najbolj se mi je vtisnila v spomin smučarska šola v naravi na Treh kraljih. Tam smo skozi druženje močno izboljšali naše medsebojne odnose in utrdili svojo samostojnost. Poleg tega, da smo se naučili ali izpopolnili svoje znanje smučanja, smo domov odnesli nepozabne spomine na skupne trenutke.

Ela Viša Vuzem (6. b)

KAJ SI SE V TEM LETU NAUČIL? V tem šolskem letu sem z rednim treningom izboljšal svoje znanje košarke ter razvil večjo mero spoštovanja in vztrajnosti. Osebno mi največ pomeni to, da sem se naučil obvladovati tremo in jo uspešno premagati pri nastopanju pred drugimi.

KATERI DOGODEK TI JE OSTAL V SPOMINU? Najbolj se mi je v spomin vtisnil dan šole. Zelo rad si ogledam različne predstavitve in točke, ki jih moji sošolci in drugi učenci šole skrbno pripravijo za ta poseben dogodek.

Nino Zemljak (7. b)

KAJ SI SE V TEM LETU NAUČIL? Letošnje leto je bilo v znamenju medsebojne pomoči pri učenju in razvijanja spoštovanja do drugih. Posebna izkušnja je bila mednarodna izmenjava z učenci iz Italije, kjer sem spoznal novo kulturo in pomen povezovanja med narodi.

KATERI DOGODEK TI JE OSTAL V SPOMINU? Najbolj se mi je vtisnil v spomin haloški planinski pohod. Užival sem v hoji po naravi, premagovanju poti in sproščenem druženju s sošolci zunaj šolskih učilnic.

Matija Majcenovič (7. b)

KAJ SI SE V TEM LETU NAUČIL? Skozi proces karijerne orientacije sem spoznal svoje močne točke, hkrati pa sem se naučil pomembne lekcije: reči »ne«. Spoznal sem, da ne morem sodelovati pri vseh dejavnostih hkrati, čeprav bi si to želel. Naučil sem se osredotočiti na tiste stvari, ki so zame trenutno najbolj ključne.

KATERI DOGODEK TI JE OSTAL V SPOMINU? Najbolj se mi je v spomin vtisnil dan šole, kjer sem imel čast nastopiti kot sovoditelj. Poseben izziv in odgovornost je bila priprava poslovnega govora za našo ravnateljico ob njeni upokojitvi. Vesel sem, da sem se ji lahko na ta način zahvalil za vse, kar je storila za našo šolo.

Rok Bombek (8. a)

KAJ SI SE V TEM LETU NAUČILA? Pri matematiki sem usvojila zahtevna poglavja o funkcijah, piramidah in prizmah. Poleg šolskega znanja pa sem pridobila tudi pomembne življenjske izkušnje – naučila sem se vztrajnosti, tega, da ne smeš nikoli obupati in da se je včasih treba znati postaviti zase.

KATERI DOGODEK TI JE OSTAL V SPOMINU? Najlepši spomin letošnjega leta je izlet na Dunaj. Uživala sem v druženju s sošolci na avtobusu, najbolj pa sta me navdušila obisk živalskega vrta Schönbrunn in raziskovanje mestnih ulic Dunaja.

Eva Mihelak (9. c)

Anketo je pripravila: Selina Breznik, 9. a

SLOVO OD ŠOLE

Dragi sošolci, učitelji in vsi, ki ste bili del naše poti. Danes, ko pišem te vrstice za naš šolski Lokvanj, se mi v mislih odvrtijo vsa leta, ki smo jih preživel v teh klopek. Od tistih prvih negotovih korakov v prvem razredu, ko smo se naučili šteti do 20, do danes, ko kot devetošolci razmišljamo o svoji prihodnosti. Osnovna šola nam ni dala le znanja o Pitagorovem izreku ali slovnici, dala nam je prijateljstva, ki bodo ostala, in lekcije o tem, da nikoli ne smemo obupati.

Čas je, da odpremo novo poglavje, a spomini na šolske izlete, smeh med odmori in skupni uspehi bodo vedno ostali v naših srcih.

Hvala vsem, ki ste nas podpirali na naši poti!

Z NASMEHOM ZAPIRAMO
ENO POGLAVJE IN
POGUMNO ODPIRAMO
NASLEDNJE.

NAŠA ŠOLSKA POT SE ŠELE ZARES
ZAČENJA – PRED NAMI SO NOVI
IZZIVI, PRIJATELJSTVA IN SANJE,
KI ČAKAJO, DA JIH URESNIČIMO.

Selina Breznik, 9. a

